

مراحل مختلف یهودی سازی قدس شریف

رژیم صهیونیستی از همان ابتدای تاسیس خود برای تغییر بافت جغرافیایی و جمعیتی شهر قدس از اکثریت عربی به اقلیت عربی از هیچ اقدامی فروگذار نکرده است. در واقع تحلیلگران معتقدند برنامه صهیونیست ها برای یهودی سازی قدس را می توان به چهار مرحله تقسیم کرد...

رژیم صهیونیستی از همان ابتدای تاسیس خود برای تغییر بافت جغرافیایی و جمعیتی شهر قدس از اکثریت عربی به اقلیت عربی از هیچ اقدامی فروگذار نکرده است. در واقع تحلیلگران معتقدند برنامه صهیونیست ها برای یهودی سازی قدس را می توان به چهار مرحله تقسیم کرد؛

مرحله نخست که از سال 1948 و مستقیماً بعد از اشغال قدس صورت گرفت. مرحله دوم که از 1968 آغاز شد و تا اواخر دهه هفتاد ادامه یافت. در مرحله سوم که از اوایل دهه هشتاد آغاز شد، طی آن پارلمان رژیم صهیونیستی قانونی را به نام قانون قدس به عنوان پایتخت اسرائیل تصویب کرد. مرحله چهارم نیز از 1987 آغاز شده و همچنان ادامه دارد. آریل شارون نخست وزیر اسبق رژیم صهیونیستی آغازگر این مرحله بود.

در حقیقت اقدامات عملی صهیونیست ها برای یهودی سازی قدس از 1967 به بعد آغاز شد که خلاصه اقدامات آنها به این شرح است:

1- تغییر نشانه ها و آثار عربی و اسلامی شهر قدس؛ صهیونیست ها از همان لحظه آغاز اشغال قدس جهت تغییر ترکیب و بافت داخلی عربی آن تلاش و بیشتر بر منطقه قدیمی آن تمرکز کردند. آنها در 1972 چهار طرح کامل را تحت عنوان طرح توسعه ویژه ارائه کردند. مقامات رژیم صهیونیستی تلاش کردند بیشتر یهودیان را در منطقه قدس اقامت داده و در مقابل ساکنان عرب آن را مجبور کردند در مناطق حومه قدس سکنی گزینند.

2- یهودی سازی خدمات عمومی و ادارات عربی؛ مقامات صهیونیست برای تحقق این هدف تمام ادارات و مراکز اداری عربی را منحل و برخی از آنها را به خارج از شهر قدس منتقل کردند. آنها در این زمینه شبکه های آبرسانی، ارتباطی و مخابراتی قدس را یکی کردند.

3- متمرکز کردن موسسات صهیونیستی در قدس اشغالی؛ براساس این طرح دادگاه عالی، وزارت دادگستری، مقر فرماندهی پلیس، وزارت مسکن و دفاتر کنگره صهیونیسم و مقر نخست وزیری به قدس منتقل شد. صهیونیست ها از کشورهای جهان خواست سفارتخانه های خود را از پایتخت به قدس اشغالی انتقال دهند؛ کاری که برخی از کشورهای هم پیمان با اسرائیل انجام دادند.

4- محو کردن هویت، فرهنگ ملی عربی و یهودی سازی بخش آموزش؛ مقامات صهیونیست در این خصوص نیز بسیاری از شیوه ها و اصول آموزشی عربی در مدارس دولتی را لغو کرده و به جای آنها شیوه آموزش اسرائیلی را قرار دادند. طرف اسرائیلی به این حد نیز بسنده نکرد و کنترل بسیاری از موزه ها و کتابخانه های اسلامی را که نماد هویت عربی - اسلامی قدس بود، به دست گرفت و خیابان ها و میدان های قدس را به نام عبری نامگذاری کرد. در همین خصوص مقامات اسرائیل در بیست و پنجم ژوئیه 1967 اقدام به محاصره کلی ساکنان قدس کرد و تمام ساکنان آن را در زمره شهروندان اسرائیلی قرار داد. صهیونیست ها به این افراد سه ماه فرصت دادند کارت شناسایی اسرائیلی دریافت کنند. به آنها گفته شد کسانی که این کارت را نگیرند، دیگر جزو شهروندان اسرائیل نیستند و باید این شهر را ترک کنند. به طور کلی شیوه ها، آموزه ها و اصول آموزشی تحمیلی اسرائیل با روح ملی گرایی فلسطینی مغایرت داشت.

5 - یهودی سازی بخش اقتصادی عربی فلسطین بخصوص قدس؛ مقامات اسرائیلی بانک های عربی فعال در بخش قدیمی قدس را بستند، دارایی های موجود در آنها را مصادره کرده و به بانک های اسرائیلی تحویل دادند. ارز اسرائیل جای ارز اردن را گرفت و شرایط برای ساکنان فلسطینی قدس که از خرید محصولات اسرائیلی اکراه داشتند، بسیار سخت و دشوار شد.

6 - یهودی سازی بخش قضایی قدس؛ مقامات رژیم اشغالگر قدس در این خصوص تمام دادگاه های نظامی فعال در قدس را بستند و این تدابیر را اتخاذ کردند: انتقال مقر دادگاه عالی استیناف از قدس به رام الله، درخواست از قضات و کارکنان برای عضویت در وزارت دادگستری اسرائیل، قطع ارتباط دستگاه قضایی در شهر قدس با کرانه باختری و لازم الاجرا شدن اجرای قوانین جزایی و مالیاتی اسرائیل بر شهروندان فلسطینی قدس.

7 - یهودی سازی دینی؛ در این خصوص صهیونیست ها اقدامات غیراخلاقی زیادی علیه اماکن مقدس متعلق به مسلمانان و مسیحیان انجام دادند و هدف از این اقدامات، مخدوش کردن جایگاه فرهنگی و تمدن این شهر بود. صهیونیست ها در این خصوص اقدام به حفاری در طبقات زیرین مسجدالاقصی کردند با این بهانه که در جستجوی معبد سلیمان هستند. این حفاری ها از 1967 آغاز شده است و همچنان ادامه دارد. جنایت صهیونیست ها در آتش زدن مسجد الاقصی سال 1969 لکه ننگ دیگری برای صهیونیست هاست.

8 - یهودی سازی جمعیتی؛ این اقدام صهیونیست ها با اجرای سیاست تبعید، تدوین قانون مالکیت دارایی های غایبان و انتخابات شهرداری ها آغاز شد. بعد از جنگ 1967، هزاران شهرک نشین یهودی توانستند وارد قلب شهر قدس شوند و در آن اقامت گزینند. صهیونیست ها همچنین برای تخلیه قدس از ساکنان عرب به انواع اقدامات و جنایت ها و اهرم فشار متوسل شدند، هر چند که عرب ها و فلسطینی ها مقاومت جانانه ای از خود نشان دادند.

9- ادامه مصادره اراضی فلسطینی ها؛ رژیم صهیونیستی طی دهه های گذشته به منظور تکمیل طرح شهرک سازی که با هدف سیطره کامل بر شهر قدس صورت می گیرد، اقداماتی را انجام داده است که از جمله آنها می توان به توسعه مرزهای شرق و شمال قدس اشاره کرد. این اقدام از طریق الحاق شهرک معالی آدومیم از شرق به شهر قدس اشغالی صورت گرفت. این شهرک 20 هزار نفر جمعیت دارد و به عنوان شهرک اصلی شهر قدس قلمداد می شود.

رژیم صهیونیستی به همین منظور شهرک های نظامی کوچک مانند عنتوت، میشور، ادومیم، کدار و کفعات و بنیامین را از سمت شرق و محله های یهودی نشین مانند یعقوب، کفعات زئییف، کفعات حدشا و کفعات هار دار را از شمال به قدس اشغالی الحاق کرد. این سیاست تل آویو به افزایش تعداد شهرک نشینان صهیونیست و کاهش میزان فلسطینی های ساکن این شهر انجامید.

علیرضا ثمودی / جام جم